୧୦-୪-୨୧ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ: - ଏହି ପତିତ ଜଗତରୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ତୁଟାଇ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଲଗାଅ ତେବେ ମାୟାଠାରୁ ହାରିବ ନାହିଁ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ସମର୍ଥ ବାବା ସାଥିରେ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଯଜ୍ଞରେ ଅନେକ ବିଘ୍ନ କାହିଁକି ପଡୁଛି ? ଏହାର କାରଣ କ'ଣ ?

ଉତ୍ତର:- ଏହି ବିଘ୍ନ ତ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ନିଶ୍ଚୟ ପଡିବ କାହିଁକି ନା ଯେତେବେଳେ ଯଜ୍ଞରେ ଅସୁରମାନଙ୍କର ବିଘ୍ନ ପଡିବ ସେତେବେଳେ ହିଁ ପାପର ଘଡି ଭରିବ । ଏଥିରେ ବାବା କିଛି କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ଏହା ତ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି । ତେଣୁ ବିଘ୍ନ ତ ନିଶ୍ଚିତ ପଡିବ କିନ୍ତୁ ବିଘ୍ନରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଚଳିତ ହେବାର ନାହିଁ ।

ଗୀତ:- କୌନ ହେ ମାତା, କୌନ ପିତା ହେ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଅବିନାଶୀ ପିତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଶୁଣିଲେ । ତୁମର ସମ୍ବନ୍ଧ ଦେହ ସହିତ ରହିଛି ପ୍ରଥମେ ମାତାଙ୍କ ସହ ପୁଣି ପିତାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ହୋଇଥାଏ ପୁଣି ଭାଇ-ବନ୍ଧୁ ଆଦିଙ୍କର ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଅବିନାଶୀ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଜଗତରେ ତୁମର ଯେଉଁ ପିତା-ମାତା ଅଛନ୍ତି ତାଙ୍କଠାରୁ ବୁଦ୍ଧିର ମୋହ ତ୍ୟାଗ କର । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ଏସବୁ ହେଉଛି କଳିଯୁଗର ଛି-ଛି ସମ୍ପର୍କ । ଜଗତ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁନିଆ । ଏହି ପତିତ ଦୁନିଆରୁ ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗ ତୁଟାଇ ଏକ ମୋ ସହିତ ଓ ନୂଆ ଦୁନିଆ ସହିତ ଯୋଡ, କାହିଁକି ନା ଏବେ ତୁମକୁ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିବାକୁ ହେବ । ଏହା କେବଳ ସମ୍ପର୍କ ଯୋଡିବାର କଥା ଅଟେ । ଆଉ କୌଣସି କଥା ନାହିଁ ଏବଂ ଆଉ କୌଣସି କଷ୍ଟ ନାହିଁ । ସମ୍ପର୍କ ସେହିମାନେ ଯୋଡିବେ ଯାହାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳୁଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପ୍ରଥମେ ସମ୍ପର୍କ ଭଲ ଥାଏ, ସତ୍ୱପ୍ରଧାନ ଆତ୍ମା ପୁଣି ଧୀରେ ଧୀରେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଯେଉଁ ସୁଖର ସମ୍ପର୍କ ଥିଲା ତାହା ଧିରେ ଧିରେ କମ୍ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଏବେ ତ' ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ହିଁ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରୁ ସମ୍ପର୍କ କାଟିବାକୁ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋ ସହିତ ବୁଦ୍ଧିର ସମ୍ପର୍କ ଯୋଡ । ଶ୍ରୀମତ ପାଳନ କର । ଯାହା କିଛି ବି ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି ତାକୁ ସବୁ ତ୍ୟାଗ କର । ବିନାଶ ତ ନିଶ୍ଚୟ ହେବ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯାହାଙ୍କୁ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା କୁହାଯାଉଛି, ସେ ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ସେ ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାର ବନ୍ଧନରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ତ ଭାବୁଛନ୍ତି ଭଗବାନ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଟନ୍ତି ଯାହା ଚାହିଁବେ କରିପାରିବେ । ଯେପରି କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ବୋଲି ମାନୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଦେଇଛନ୍ତି । ଭାବୁଛନ୍ତି ଚକ୍ରଦ୍ୱାରା ଗଳା କାଟୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏକଥା ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଦେବତାମାନେ ହିଂସାର କାମ କିପରି କରିବେ । ସେମାନେ ହିଂସାକାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଦେବତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୁହାଯାଉଛି - ଅହିଂସା ପରମଧର୍ମ ଥିଲା । ତାଙ୍କ ପାଖରେ ହିଂସା କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲା ? ଯାହାକୁ ଯାହା ଆସିଲା ସେ ବସି ଲେଖିଦେଇଛନ୍ତି । ଧର୍ମର କେତେ ଗ୍ଲାନି କରିଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ସତ୍ୟ ତ ବିଲକୁଲ୍ ଅଟାରେ ଲୁଣ ସଦୃଶ ରହିଛି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଲେଖାଯାଇଛି ଯେ ରୁଦ୍ର ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ ରଚନା କରିଥିଲେ । ସେଥିରେ ଅସୁର ବିଘ୍ନ ପକାଉଥିଲେ । ଅବଳାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର ହେଉଥିଲା । ଏକଥା ତ' ଠିକ ଲେଖା ଯାଇଛି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ - ଶାସ୍ତ୍ରରେ ସତ୍ୟ କଣ ଓ ମିଥ୍ୟା କ'ଣ । ସ୍ୱୟଂ ଭଗବାନ କହୁଛନ୍ତି ଏହି ରୁଦ୍ର ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞରେ ବିଘ୍ନ ନିଶ୍ଚୟ ପଡିବ । ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି । ଏହିପରି ନୁହେଁ ଯେ ପରମାତ୍ମା ସାଥିରେ ଅଛନ୍ତି ତେଣୁ ବିଘ୍ନକୁ ହଟାଇଦେବେ । ଏଥିରେ ବାବା କ'ଣ କରିବେ ? ଡ୍ରାମାରେ ଏସବୁ ହେବାର ହିଁ ଅଛି । ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ବିଘ୍ନ ପକାଇଲେ ତ' ପାପର ଘଡି ଭରିବ ନା । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଡ୍ରାମାରେ ଯାହା ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି ତାହା ହିଁ ହେବ । ଅସୁରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଘ୍ନ ନିଶ୍ଚୟ ପଡିବ । କାହିଁକି ନା ଆମର ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ଅଧାକଳ୍ପ ମାୟାର ରାଜ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟ କେତେ ତମୋପ୍ରଧାନ ବୁଦ୍ଧି, ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ତାଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ କରାଇବା ବାବାଙ୍କର କାମ ଅଟେ ନା । ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ ହେବାରେ ଅଧାକଳ୍ପ ଲାଗୁଛି । ପୁଣି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ବାବା ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ କରାଉଛନ୍ତି । ନିଶ୍ଚୟ ହେବାରେ ସମୟ ଆବଶ୍ୟକତା

ନାହିଁ । ଏହିପରି ବହୁତ ଭଲ ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି ଯାହାଙ୍କର ନିଶ୍ଚୟ ହେଉଛି, ତୁରନ୍ତ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମାୟା ମଧ୍ୟ ପହିଲମାନ ଅଟେ ନା । ମନରେ ତୋଫାନ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି । ମନରେ ଆସିଲେ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ତାକୁ କର୍ମରେ ଆଣ ନାହିଁ । ସମସ୍ତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି । କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ତ' କାହାର ହୋଇନାହିଁ । କିଛି ନା କିଛି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍ୱାରା ଭୁଲ୍ ହୋଇଯାଉଛି । କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥାରେ ପହ□ିବା ପାଇଁ ମଝିରେ ବିଘ୍ନ ନିଶ୍ଚୟ ପଡିବ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି-କରି ଶେଷରେ ଯାଇ କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ହେବ ପୁଣି ତ ଏହି ଶରୀରରେ ରହିପାରିବ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ସମୟ ଲାଗୁଛି । କିଛି ନା କିଛି ବିଘ୍ନ ପଡୁଛି । କେଉଁଠି ମାୟା ହରାଇ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛି । ଏହା ବକ୍ସିଙ୍ଗ୍ ଅଟେ ନା । ଚାହୁଁଛନ୍ତି ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବୁ, କିନ୍ତୁ ରହିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଯେଉଁ କିଛି ସମୟ ରହିଛି, ଧିରେ-ଧିରେ ସେହି ଅବସ୍ଥାକୁ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଜନ୍ମରୁ ତ' କେହି ରାଜା ହୋଇନଥାନ୍ତି । ଛୋଟ ପିଲା ଧିରେ-ଧିରେ ବଡ ହେବ ନା, ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ସମୟ ଲାଗିଥାଏ । ଏବେ ତ' ବାକି ଅଳ୍ପ ସମୟ ରହିଛି । ସମସ୍ତ ଆଧାର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଉପରେ । ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ, ଆମେ ଯେପରି ବି ହେଉ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ନିଶ୍ଚୟ ସମ୍ପ□ି ନେବୁ । ମାୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛନ୍ତି । ମାୟା ମଧ୍ୟ କମ୍ ନୁହେଁ । ସାଧାରଣ ରୂପରେ ମଧ୍ୟ ଆସୁଛି । ବିକଟାଳ ରୂପରେ ମଧ୍ୟ ଆସୁଛି । ଏହି କଥା କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏବେ ବୁଝାଉଛି । ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ସଦ୍‌ଗତିକୁ ପାଇଯାଉଛ । ପୁଣି ଏହି ଜ୍ଞାନର ଆଉ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିବ ନାହିଁ । ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ସଦ୍‌ଗତି ହୋଇଯାଉଛି । ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ସଦ୍‌ଗତି କୁହାଯାଉଛି ।

ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି - ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝିଛ ଯେ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଗଛ ବଢିବାରେ ସମୟ ତ ଲାଗିବ ହିଁ । ବହୁତ ବିଘ୍ନ ତ ପଡୁଛି । ପରିବ□ନ ହେବାକୁ ପଡୁଛି । କଉଡିରୁ ହୀରା ତୁଲ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡୁଛି । ରାତି-ଦିନର ଫରକ ରହିଛି । ବ□ମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଦେବତାମାନଙ୍କର ମନ୍ଦିର ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଏବେ ମନ୍ଦିର ତିଆରି କରିବ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ତାହା ହେଉଛି ଭକ୍ତିମାର୍ଗ । ଦୁନିଆର ଲୋକଙ୍କୁ ଏକଥା ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଏବେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ଶେଷ ହୋଇ ଜ୍ଞାନମାର୍ଗ ଜିନ୍ଦାବାଦ ହେବ । ଏକଥା କେବଳ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ । ମନୁଷ୍ୟ ତ କଳିଯୁଗକୁ ଏବେ ଛୋଟ ପିଲା ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଆଧାର ଶାସ୍ତ୍ର ଉପରେ ରହିଛି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ତ ବାବା ବସି ସବୁ ବେଦଶାସ୍ତ୍ରର ରହସ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ବ□ମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ଯାହା କିଛି ପଢିଛ, ସେସବୁ ଭୁଲିଯାଅ । ଏହା ଦ୍ୱାରା କାହାର ସଦ୍‌ଗତି ହେବ ନାହିଁ । ଏହାଦ୍ୱାରା କେବଳ ଅଳ୍ପକାଳର ସୁଖ ମିଳିଆସିଛି । ସର୍ବଦା ସୁଖ ହିଁ ସୁଖ ମିଳିବ, ଏପରି ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ହେଉଛି କ୍ଷଣ ଭଙ୍ଗୁର ସୁଖ । ମନୁଷ୍ୟ ବହୁତ ଦୁଃଖରେ ରହୁଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ଏକଥା ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦୁଃଖର ଚିହ୍ନବର୍ଣ୍ଣ ରହିବ ନାହିଁ । ସେମାନେ ସତ୍ୟଯୁଗ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏପରି କଥା କହିଦେଇଛନ୍ତି । ସେଠାରେ କୃଷ୍ଣପୁରୀରେ କଂସ ଥିଲା... । କୃଷ୍ଣ ଜେଲରେ ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲେ । ବହୁତ କଥା ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସ୍ୱର୍ଗର ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ରାଜକୁମାର ଅଟନ୍ତି, ସେ କି ପାପ କରିଥିଲେ ? ଏସବୁ ମନଗଢା କଥା, ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଏବେ ଜାଣୁଛ ଯେବେକି ବାବା ସତ୍ୟ ବତାଉଛନ୍ତି । ବାବା ହିଁ ଆସି ସତ୍ୟଖଣ୍ଡ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଖଣ୍ଡରେ କେତେ ସୁଖ ଥିଲା, ମିଥ୍ୟାଖଣ୍ଡରେ କେତେ ଦୁଃଖ ରହିଛି । ଏସବୁ ଭୁଲିଯାଇଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ଶ୍ରୀମତ ଦ୍ୱାରା ସତ୍ୟଖଣ୍ଡ ସ୍ଥାପନ କରି ତାର ମାଲିକ ହେବୁ ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଏହିପରି ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇପାରିବ । ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ପାଠପଢି ଆମକୁ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ମହାରାଜା ମହାରାଣୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ସମସ୍ତଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବା ପାଇଁ । ସମସ୍ତଙ୍କର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଜାରି ରହିଛି । ନିଷ୍ଠାବାନ ଭକ୍ତମାନେ ଚିତ୍ର ସାଥିରେ ରଖିଥା'ନ୍ତି ଯେପରି ଘଡି ଘଡି ତାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ରହୁ । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ତ୍ରିମୂ□ି ଚିତ୍ର ସାଥିରେ ରଖ ତେବେ ଘଡି ଘଡି ସ୍ମୃତି ରହିବ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଏହି ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ କୂଳରେ ଆସିଯିବୁ । ଘରେ ତ୍ରିମୂ□ି ଚିତ୍ର ଲାଗିଥିଲେ ଘଡି ଘଡି ଦୃଷ୍ଟି ପଡିବ ।

ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ କୂଳକୁ ଯିବୁ । ସକାଳୁ ଉଠିଲାମାତ୍ରେ ହିଁ ଦୃଷ୍ଟି ପଡିବ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଅଟେ । ବାବା ରାୟ ଦେଉଛନ୍ତି - ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ଭକ୍ତ ସେମାନେ ବହୁତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି । ଆଖି ଖୋଲିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ହିଁ କୃଷ୍ଣ ମନେ ପଡନ୍ତୁ, ସେଥିପାଇଁ ଚିତ୍ର ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିଥା'ନ୍ତି । ତୁମ ପାଇଁ ତ' ଆହୁରି ସହଜ ଅଟେ । ଯଦି ସହଜରେ ମନେ ପଡୁ ନାହିଁ, ମାୟା ହଇରାଣ କରୁଛି ତେବେ ମନେ ପକାଇବା ପାଇଁ ଏହି ଚିତ୍ର ସାହାଯ୍ୟ କରିବ । ଶିବବାବା ଆମକୁ ବ୍ରହ୍ମା ଦ୍ୱାରା ବିଷ୍ଣୁପୁରୀର ମାଲିକ କରାଉଛନ୍ତି । ଆମେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେଉଛୁ । ଏକଥା ସ୍ମରଣ ରହିବା ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିବ । ଯେଉଁ ସନ୍ତାନମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ବିସ୍ମୃତି ହୋଇଯାଉଛି ତେବେ ବାବା ସେମାନଙ୍କୁ ରାୟ ଦେଉଛନ୍ତି, ଚିତ୍ର ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିଲେ ବାବା ଓ ବର୍ସା ମଧ୍ୟ ମନେ ପଡିବ । କିନ୍ତୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବ ନାହିଁ । ନିର୍ବନ୍ଧ କଲେ କଣ ଦଲାଲ କଥା ମନେ ପଡିଥାଏ । ତୁମେ ବାବାଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ସ୍ମରଣ କଲେ ବାବା ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ମନେ ପକାଇବେ । ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ସ୍ମୃତି ଆସିଥାଏ । ଏବେ ପ୍ରେମିକଙ୍କର କ□ବ୍ୟକୁ ତୁମେ ଜାଣିଛ । ଶିବଙ୍କର କେତେ ଢେର ଭକ୍ତ ରହିଛନ୍ତି । ଶିବ-ଶିବ ବୋଲି କହିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହା ଭୁଲ-ଶିବକାଶୀ, ବିଶ୍ୱନାଥ ପୁଣି ଗଙ୍ଗା କହିଦେଉଛନ୍ତି । ନଦୀ କୂଳରେ ଯାଇ ବସୁଛନ୍ତି । ଏକଥା ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି ଯେ ବାବା ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ବନାରସକୁ ବହୁତ ବିଦେଶୀ ଦେଖିବାକୁ ଯାଇଥାନ୍ତି । ବଡ ବଡ ଘାଟ ରହିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶିବବାବାଙ୍କର ମନ୍ଦିର ତ ଆକର୍ଷିତ କରୁଛି । ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ମନ୍ଦିର ତ' କାହା ପାଖକୁ ଯିବ ନାହିଁ । ମନ୍ଦିରର ଦେବତାମାନେ ଆକର୍ଷିତ କରିଥାନ୍ତି । ଶିବବାବା ମଧ୍ୟ ଆକର୍ଷିତ କରିଥାନ୍ତି । ନମ୍ବରୱାନ ହେଉଛନ୍ତି ଶିବବାବା ପୁଣି ଦ୍ୱିତୀୟ ନମ୍ବରରେ ଏହି ବ୍ରହ୍ମାବାବା ଓ ସରସ୍ୱତୀ ମମ୍ମା । ବିଷ୍ଣୁ ସୋ ବ୍ରହ୍ମା ହେଉଛନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଷ୍ଣୁପୁରୀର ଦେବତା ବିଷ୍ଣୁପୁରୀର ଦେବତା ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରାହ୍ମଣ । ଆମେ ଦେବତା ହେଉଛୁ ତ' ଅନ୍ୟକୁ ରାସ୍ତା ବତାଇବାକୁ ହେବ । ଏହା ତୁମର ଧନ୍ଦା ଆଉ ସମସ୍ତେ ଜଙ୍ଗଲକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜଙ୍ଗଲରୁ ବାହାର କରି ବଗିଚାକୁ ନେଉଯାଉଛ । ଶିବବାବା ଆସି କ□ାକୁ ଫୁଲ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଧନ୍ଦା କରୁଛ । ଏହି କଥାକୁ ତୁମେ ହିଁ ଜାଣିଛ । କୌଣସି ରାଜା-ରାଣୀ ତ' ନାହାଁନ୍ତି ଯାହାଙ୍କୁ ତୁମେ ବୁଝାଇବ । ଗାୟନ ରହିଛି ଯେ ପାଣ୍ଡବଙ୍କୁ ୩ ପାଦ ପୃଥିବୀ ମିଳିନଥିଲା । ବାବା ସମର୍ଥ ଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱର ବାଦଶାହୀ ଦେଇଦେଲେ । ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଅଭିନୟ ଚାଲିବ ନା । ବାବା ଗୁପ୍ତ ଅଟନ୍ତି । କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଉପରେ ତ' କୌଣସି ବିଘ୍ନ ପଡିବ ନାହିଁ ଏବେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି, ବାବାଙ୍କ ପାଖରୁ ଆସି ବର୍ସା ନେବାକୁ ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଦିନକୁ ଦିନ ନୂଆ ନୂଆ ପଏ□ମାନ ବାହାରୁଛି । ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି ଯେ, ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ବୁଝାଇବାଦ୍ୱାରା ଭଲ ପ୍ରଭାବ ପଡୁଛି । ଦେଖିବାକୁ ହୁଏ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଦ୍ୱାରା ଭଲ ପ୍ରଭାବ ପଡୁଛି ଅଥବା ପ୍ରୋଜେକ୍ଟର ଦ୍ୱାରା ? ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ବୁଝାଇବା ସମୟରେ ଚେହେରାକୁ ଦେଖି ବୁଝାଯାଇପାରିବ । ଜାଣିଛ ଯେ ଗୀତାର ଭଗବାନ ବାବା ଅଟନ୍ତି, ତେବେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପ□ ନେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ୭ ଦିନ ସମୟ ଦେବାକୁ ହେବ । ଲେଖିକରି ଦିଅ । ନଚେତ୍ ବାହାରକୁ ଯିବାଦ୍ୱାରା ହିଁ ମାୟା ଭୁଲାଇଦେବ । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିଯାଇଛି - ଆମେ ୮୪ର ଚକ୍ର ଲଗାଇଛୁ, ଏବେ ଯିବାକୁ ହେବ । ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସ□ପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ଚିତ୍ର ତ' ସାଥିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ବହୁତ ଭଲ ଅଟେ । ବିର୍ଲା ଆଦି ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାନ୍ତି ଯେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ଏହି ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ କେବେ ଓ କିପରି ନେଇଥିଲେ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ସେଥପାଇଁ ବହୁତ ଖୁସୀ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣଙ୍କ ଚିତ୍ର ନେଇ, ତୁରନ୍ତ କାହାକୁ ବୁଝାଇବୁ । ଏମାନେ ଏହି ପଦ କିପରି ପାଇଲେ ? ଏହି କଥା ବୁଦ୍ଧିଦ୍ୱାରା ବୁଝିବା ଓ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଟେ । ଯେ ଯେପରି ଶିକ୍ଷକ ସେ ସେହିପରି ସେବା କରିଥାନ୍ତି । ଦେଖୁଛନ୍ତି - ନିଜର ଅବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ, କିଏ କିଏ ସେ□ର ସମ୍ଭାଳୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କର ତ' ନିଶା ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ବିବେକ କହୁଛି ବୁଝାଇଲାବାଲା ଯେତେ ହୁସିଆର ହେବେ ସେତେ ଭଲ ସେବା ହେବ । ସମସ୍ତେ ତ ହୁସିଆର ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକାପରି ଶିକ୍ଷକ ମିଳିବେ ନାହିଁ । ଯେପରି କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ଚାଲିଥିଲା ସେହିପରି ହିଁ ଚାଲୁଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜର ଅବସ୍ଥାକୁ ମଜବୁତ କର । ଏହା କଳ୍ପ କଳ୍ପର ବାଜି ଅଟେ । ଦେଖାଯାଉଛି - କଳ୍ପ ପୂର୍ବପରି ପ୍ରତ୍ୟେକର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଚାଲୁଛି । ଯାହାକିଛି ହେଉଛି - ଆମେ କହିଦେଉଛୁ

ଯେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ହୋଇଥିଲା । ପୁଣି ଖୁସି ଓ ଶାନ୍ତି ମଧ୍ୟ ରହିଥାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି କର୍ମ କରିବା ସମୟରେ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ଧାରଣ କର । ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗ ସେଠାରେ ଲାଗି ରହିଲେ ବହୁତ କଲ୍ୟାଣ ହେବ, ଯିଏ କରିବ ସିଏ ପାଇବ । ଭଲ କଲେ ତ ଭଲ ପାଇବ । ମାୟାର ମତରେ ସମସ୍ତେ ଖରାପ କର୍ମ କରିଆସିଛନ୍ତି । ଏବେ ଶ୍ରୀମତ ମିଳୁଛି । ଭଲ କର୍ମ କଲେ ତ ଭଲ ଫଳ ପାଇବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ପାଇଁ ମେହନତ କରୁଛନ୍ତି । ଯେପରି କରିବେ ସେପରି ପାଇବେ । କାହିଁକି ଆମେ ଯୋଗ ଯୁକ୍ତ ହୋଇ ସେବା ନକରିବୁ । ଯୋଗଦ୍ୱାରା ଆୟୁ ବଢ଼ିବ । ଯାଦର ଯାତ୍ରା କରିବା ଦ୍ୱାରା ନିରୋଗୀ ହେଉଛୁ ତ' କାହିଁକି ଆମେ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ନରହିବୁ ! ଏହା ଯଥାର୍ଥ କଥା ହୋଇଥିବାରୁ କାହିଁକି ଆମେ ଚେଷ୍ଟା ନକରିବୁ । ଜ୍ଞାନ ତ' ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ସହଜ ଅଟେ । ଛୋଟପିଲା ମଧ୍ୟ ବୁଝି ପୁଣି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେ ତ' ଯୋଗୀ ନୁହେଁ ନା । ଏହା ପକ୍କା କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଇବୁ । ଯେଉଁମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି, ଘଡି ଘଡି ଭୁଲିଯାଉଛୁ ସେମାନେ ଚିତ୍ର ରଖିଦିଅନ୍ତୁ, ତେବେ ବହୁତ ଭଲ ହେବ । ସକାଳୁ ଚିତ୍ର ଦେଖିବାଦ୍ୱାରା ହିଁ ମନେପଡିଯାଏ । ଶିବବାବାଙ୍କଠାରୁ ଆମେ ବିଷ୍ଣୁପୁରୀର ସମ୍ପ□ ନେଉଛୁ । ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ତ୍ରିମୂ□ ଚିତ୍ର, ଯାହାର ଅର୍ଥ ତୁମେ ଏବେ ବୁଝୁଛ । ଦୁନିଆରେ ଏହିପରି ତ୍ରିମୂ□ ଚିତ୍ର ଆଉ କାହା ପାଖରେ ନାହିଁ । ଏହା ତ' ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ସହଜ । ଆମେ ଲେଖୁ ବା ନଲେଖୁ । ଏକଥା ତ ସମସ୍ତେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ବ୍ରହ୍ମାଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପନା, ବିଷ୍ଣୁଦ୍ୱାରା ପାଳନା । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ମାୟାର ବକ୍‌ସିଙ୍ଗରେ କେବେ ବି ପରାଜୟ ନ ହେଉ - ଏଥି ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ । କଳ୍ପ ପୂର୍ବର ସ୍ମୃତିଦ୍ୱାରା ନିଜର ଅବସ୍ଥାକୁ ମଜବୁତ କରିବାକୁ ହେବ । ଖୁସିରେ ଏବଂ ଶାନ୍ତିରେ ରହିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ନିଜର ମଙ୍ଗଳ କରିବା ପାଇଁ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆଠାରୁ ସମ୍ପର୍କ ତୁଟାଇ ଦେବାକୁ ହେବ । ମାୟାର ତୋଫାନରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଚିତ୍ର ଗୁଡିକୁ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖି ବାବା ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମ୍ପ□କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ- ନିର୍ବଳ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଆତ୍ମିକ ଶକ୍ତିର ବଳ ଭରୁଥିବା ଜ୍ଞାନଦାତା ତଥା ବରଦାତା ହୁଅ ।

ବ□ମାନ ସମୟରେ ନିର୍ବଳ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସେତିକି ଶକ୍ତି ନାହିଁ ଯାହାକି ଲମ୍ଫ ଦେଇ ଅର୍ଥାତ୍ ଜମ୍ପ କରି ଆଗକୁ ବଢିପାରିବେ, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତିରିକ୍ତ ଶକ୍ତି ଦରକାର । ତେଣୁ ତୁମେ ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନେ ନିଜ ଭିତରେ ବିଶେଷ ଶକ୍ତି ଭରି ସେମାନଙ୍କୁ ହାଇଜମ୍ପ ଦେବରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ଜ୍ଞାନଦାତା ହେବା ସହିତ ଆତ୍ମିକ ଶକ୍ତି ଗୁଡିକର ବରଦାତା ହୁଅ କାରଣ ରଚୟିତାର ପ୍ରଭାବ ରଚନା ଉପରେ ପଡିଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ନିଜେ ବରଦାନୀ ହୋଇ ନିଜର ରଚନାକୁ ସର୍ବଶକ୍ତିର ବରଦାନ ଦିଅ । ବ□ମାନ ଏହି ସେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖେଳକୁ ଦେଖ ତେବେ ସୁରକ୍ଷିତ ମଧ୍ୟ ରହିବ ଏବଂ ମଜାର ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ କରିବ ।